

We Lwowie, dnia 1. lutego 1907.

Aleg. 18

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany niektórych postanowień krajowej ustawy z dnia 13. lutego 1903 Dz. u. kr. Nr. 24.

Wysoki Sejmie!

Ustawą krajową z dnia 13. lutego 1903 Dz. u. kr. Nr. 24 zaprowadzoną została na rzecz funduszu krajowego opłata konsumcyjna od piwa w wysokości 1 K. 70 gr. z hektolitra, pobierana we własnej administracji. Ustawa ta weszła w życie dnia 1. kwietnia 1903, obowiązuje zatem prawie cztery lata.

W praktycznem jej zastosowaniu w ciągu tego czasu okazały się pewne niedostatki, któreby należało usunąć w interesie funduszu krajowego, a jeszcze bardziej w interesie obowiązanych do uiszczania tej opłaty zwłaszcza zaś tych, którzy obowiązkowi temu z całą punktualnością zadość czynią, a tem samem wobec uchylających się od tego obowiązku, względnie zwlekających z jego wypełnieniem znajdują się niezasłużenie w gorszem położeniu w walce konkurencyjnej.

Niedostatki te w ustawie nietylko u nas dały się odczuć, są one chronicznym cierpieniem we wszystkich prowincjach, gdyż ustawy krajowe, zaprowadzające opłatę od piwa na rzecz funduszy krajowych, są wszystkie według tego samego szablonu przez c. k. rząd dostarczanego skodyfikowane.

Toteż dla obmyślenia sposobu uchylecia tych braków zebrała się z inicjatywy dolno-austryackiego Wydziału krajowego w dniu 16. i 17. listopada 1906 konferencya delegatów Wydziałów krajowych na posiedzenie w Wiedniu i przy współudziale reprezentantów Ministerstwa spraw wewnętrznych, skarbu, handlu, sprawiedliwości i kolei uchwaliła szereg zmian, jakieby do poszczególnych postanowień obowiązującej ustawy wprowadzić należało, by te niedomogi usunąć. Rzecz jest przez to o tyle uproszczona, że wprowadzenie tych zmian, zaprojektowanych przy współudziale a po większej części z inicjatywy reprezentantów c. k. rządu nie natrafi na żadne przeszkody przy udzieleniu Najwyższej sankcyi.

Pierwszym, który projektowane zmiany wprowadził, był Sejm dolnoaustriacki, o tyle szczęśliwszy od reprezentacji innych krajów, że mógł obradować w czasie feryj parlamentarnych. Na posiedzeniu tegoż Sejmu dnia 3. stycznia 1907 zapadła uchwała zgodnie z przedłożeniem tamtejszego Wydziału krajowego, zmieniająca ustawę o poborze opłaty od piwa w duchu uchwał wspomnianej konferencji. Projekt tej ustawy zmieniającej być może w chwili, kiedy niniejsze przedłożenie znajdzie się w ręku Wys. Izby, uzyska już cesarskie zatwierdzenie.

Uznając konieczną potrzebę wprowadzenia tych zmian i w naszej ustawie, przedkłada Wydział krajowy przy końcu projekt noweli do ustawy o poborze opłaty od piwa. Zmienia ona względnie uchyla postanowienia dotychczasowej ustawy w 3 paragrafach. W szczególności wprowadza do paragrafu 11. postanowienie, że od nieuiszczonej w terminie opłaty, jeżeli ona przenosi 100 K, mają być pobierane odsetki zwłoki w stosunku 4 od sta rocznie. Postanowienie to, zwłaszcza po wprowadzeniu odsetek zwłoki od zaległości w dodatkach krajowych, jest tak uzasadnionem, że Wydział krajowy może się odwołać tylko do motywów, które go skłoniły do przedstawienia Wys. Sejmowi projektu ustawy, wprowadzającej odsetki zwłoki od dodatków.

Ponadto wprowadza nowela do tegoż §. 11. dwa nowe postanowienia: jedno, które przyznaje opłacie konsumcyjnej od piwa uprzywilejowane prawo zastawu na zapasach piwa, znajdujących się u szynkarza zalegającego z tą opłatą, a drugie, które wkłada na posiadaczy szynków materialną odpowiedzialność za opłatę, zalegającą u ich zastępcy, niemniej za opłatę, zalegającą u ich dzierżawcy, o ileby się jej od niego ściągnąć nie dało wszakże z ograniczeniem tylko do tych zaległości, które nie sięgają poza jeden rok.

To ostatnie postanowienie, zbyt doniosłe w naszych stosunkach, nie dało się dotąd wprowadzić w ustawę z powodu stałego oporu c. k. rządu; dopiero pod naporem żądań delegatów krajowych, zebranych na konferencji 17. listopada 1906, a szczególnie delegata z Czech, członka tamtejszego Wydziału krajowego, który w jaskrawych barwach przedstawił skutki tego nieuzasadnionego oporu, c. k. rząd ustąpił i przez usta reprezentanta c. k. ministerstwa handlu zgodził się na wprowadzenie tego postanowienia w proponowanej stylizacji.

Wreszcie zmieniony został dotychczasowy ustęp 1. tego paragrafu w duchu ustawy o zaprowadzeniu opłat szynkarskich z rokiem 1911, pozwalając na ściągnięcie zaległej opłaty w drodze politycznej egzekucji lub w drodze sądowej.

Konsekwencją zaprowadzenia odsetek zwłoki musiało być wprowadzenie nowego ustępu do §. 8. orzekającego, że w razie mylnie wymierzonej opłaty należy się na wypadek jej uiszczenia nietylko zwrot zapłaconej niesłusznie kwoty, ale także i odsetki od niej w stosunku 4 od sta rocznie jednak tylko wtedy, gdy kwota ta przenosiła 100 K.

Trzecią wreszcie i ostatnią zmianą, którą wprowadza projektowana nowela, jest zmiana §. 9., zawierającego postanowienia karne za przekroczenia ustawy i przepisów wykonawczych. Zmiana ta wyszła z inicjatywy c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych, które samo uznało, że dotychczasowe postanowienie jest niedokładne i nie dość jasno wystylizowane.

To są tedy zmiany, które Wydział krajowy w projekcie noweli do ustawy Wysokiemu Sejmowi do uchwały przedkłada.

Dla uprzytomnienia różnicy między dotychczas obowiązującymi postanowieniami a projektowanymi zmianami pozwala je sobie Wydział krajowy zestawić obok, jak następuje:

W dotychczasowym brzmieniu:

§. 8.

O zażaleniach w przedmiocie krajowej opłaty konsumcyjnej od piwa rozstrzyga Wydział krajowy z wyjątkiem postępowania karnego (§. 9).

Zażalenie można wnosić albo na ręce urzędnika krajowego, sprawującego kontrolę (§. 4.) albo też bezpośrednio do Wydziału krajowego w ciągu 14 dni, licząc od następnego dnia, w którym stronę uwiadomiono o zarządzeniu, przeciwko któremu występuje.

Jeżeli zażalenie było nadane na pocztę, czas biegu pocztowego będzie odliczony przy obrachowaniu czternastodniowego terminu wówczas tylko, gdy nadanie na pocztę nastąpiło za urzędowym poświadczeniem (recepis).

W razie gdy ostatni dzień terminowy przypada na niedzielę lub święto, termin upływa dopiero z następnym dniem powszednim.

W projektowanym brzmieniu:

§. 8

Jak obok.

Zażalenie nie wpływa jednak odrazażająco na obowiązek uiszczenia opłaty.

W razie, gdy zażalenie zostanie uwzględnione a kwota przypadająca skutkiem tego do zwrotu przenosi 100 K, zapłacone będą stronie także odsetki od całej kwoty do zwrotu przypadającej w stosunku 4% rocznie za czas od dnia uiszczenia aż do dnia, w którym ją uwiadomiono o uwzględnieniu zażalenia.

W takim razie należy także zwrócić odsetki zwłoki, uiszczone ewentualnie po myśli czwartego ustępu §. 11. a nadto uiścić 4% od całej kwoty do zwrotu przypadającej, jeżeli ona przenosi 100 K.

W dotychczasowym brzmieniu:

§. 9.

Przekroczenia tej ustawy i przepisów wykonawczych, o ile nie podpadają pod postanowienia kodeksu karnego, ulegną karze pieniężnej od 2 do 200 K, lub karze aresztu od 6 godzin do 14 dni.

W projektowanym brzmieniu:

§. 9.

Przekroczenie tej ustawy i przepisów wykonawczych, o ile nie podpadają pod postanowienia kodeksu karnego, ulegną karze pieniężnej od 5 do 500 K.

Jednakże w wypadkach, w których opłata rzeczywiście ukróconą lub na ukrócenie narażoną była, należy wymierzyć karę pieniężną w wysokości dwu do ośmiokrotnej należitości ukróconej, względnie na ukrócenie narażonej, jednak nie niżej, niż 5 K, a nie wyżej, niż 1000 K.

W razie niemożności ściągnięcia kary pieniężnej, nastąpi jej zamiana na karę aresztu od 12 godzin do jednego miesiąca.

Postępowanie karne ma się odbywać według przepisów rozporządzenia ministerialnego z dnia 3. kwietnia 1855 Dz. p. p. Nr. 61. Przekroczenia tej ustawy przedawniają się po upływie roku.

Dla przedsiębiorców browarów liczy się roczny termin od dnia obrachunku.

Władze polityczne ściągają po myśli cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854 Dz. p. p. Nr. 96. kary pieniężne na rzecz ubogich tej gminy, w której obrębie nastąpiło przewinienie.

Jak obok.

W dotychczasowym brzmieniu:

§. 11.

Niezapłaconą opłatę krajową należy ściągać w sposób, przepisany dla ściągania zaległych podatków państwowych.

W projektowanym brzmieniu:

§. 11.

Ściąganie nieuiszczonych opłat następuje na żądanie Wydziału krajowego albo po myśli §. 3. cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854 Dz. p. p. Nr. 96, albo też w drodze sądowej.

Krajowej opłacie konsumcyjnej od piwa wraz z przynależnościami przysługuje uprzywilejowane ustawowe prawo zastawu przed wszystkimi prywatnymi prawami, jednakże po uprzywilejowanym prawie, przysługującym państwowym podatkom, na zapasach piwa u osób wymienionych w §. 2. ust. 2. ustawy z dnia 13. lutego 1903 Dz. u. kr. Nr. 24., jak długo te zapasy znajdują się w ich przechowaniu.

To uprzywilejowane prawo zastawu przysługuje tylko tym należnościami, które nie dłużej niż rok od czasu egzekucyjnej sprzedaży tych zapasów piwa wstecz licząc zalegają.

Jeżeli zaległość, chociażby z poszczególnych przypisów powstała, przenosi razem 100 K, pobierane będą procenta zwłoki w stosunku cztery od sta rocznie

licząc od dnia zapadłości każdej poszczególnej przypisanej należności.

Właściciel jednego z rodzajów przemysłu, wymienionych w §. 2. ustawy z dnia 13. lutego 1903 Dz. u. kr. Nr. 24, odpowiada za opłatę, przypisaną zastępcy. również odpowiada za opłaty, przypisane dzierżawcy a odeń nieściągalne, ile jednak nie pochodzą z przed roku.

Na podstawie powyższego przedstawienia Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony ./. projekt ustawy.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Marszałek krajowy:
St. Badeni, w. r.

Sprawozdawca:
Dr. Władysław Jahl, w. r.
Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

z dnia . . . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z W. Księstwem Krakowskiem, zmieniającą niektóre po-
stanowienia ustawy krajowej z dnia 13. lutego 1903 Dz. u. kr.
nr. 24. o poborze opłaty konsumcyjnej od piwa.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Art. I.

Postanowienia §§. 8, 9. i 11. ustawy krajowej z dnia
13. lutego 1903 Dz. u. kr. nr. 24. zostają w dotychczasowem
brzmieniu uchylone i mają opiewać, jak następuje :

§. 8.

O zażaleniach w przedmiocie krajowej opłaty konsum-
cyjnej od piwa rozstrzyga Wydział krajowy z wyjątkiem po-
stępowania karnego (§. 9.).

Zażalenie można wnosić albo na ręce urzędnika krajo-
wego, sprawującego kontrolę (§. 4.) albo też bezpośrednio do
Wydziału krajowego w ciągu 14 dni, licząc od nastę-
pnego dnia, w którym stronę uwiadomiono o zarządzeniu,
przeciwko któremu występuje.

Jeżeli zażalenie było nadane na pocztę, czas biegu po-
cztowego będzie odliczony przy obrachowaniu czternastodnio-
wego terminu wówczas tylko, gdy nadanie na pocztę nastą-
piło za urzędowem poświadczeniem (recepis).

W razie, gdy ostatni dzień terminowy przypada na nie-
dziele lub święto, termin upływa dopiero z następnym dniem
powszednim.

Zażalenie nie wpływa jednak odraczająco na obowiązek uiszczenia opłaty.

W razie, gdy zażalenie zostanie uwzględnione, a kwota przypadająca skutkiem tego do zwrotu przenosi 100 K, zapłacone będą stronie także odsetki od całej kwoty do zwrotu przypadającej w stosunku 4% rocznie za czas od dnia uiszczenia aż do dnia, w którym ją zawiadomiono o uwzględnieniu zażalenia.

W takim razie należy także zwrócić odsetki zwłoki, uiszczone ewentualnie po myśli czwartego ustępu §. 11, a nadto uiścić 4% od całej kwoty do zwrotu przypadającej, jeżeli ona przenosi 100 K.

§. 9.

Przekroczenia tej ustawy i przepisów wykonawczych, o ile nie podpadają pod postanowienia kodeksu karnego, ulegną karze pieniężnej od 5 do 500 K.

Jednakże w wypadkach, w których opłata rzeczywiście ukróconą lub na ukrócenie narażoną była, należy wymierzyć karę pieniężną w wysokości dwu — do ośmiokrotnej należytości ukróconej, względnie na ukrócenie narażonej, jednak nie niżej niż 5 K, a nie wyżej niż 1.000 K.

W razie niemożności ściągnięcia kary pieniężnej, nastąpi jej zamiana na karę aresztu od 12 godzin do jednego miesiąca.

Postępowanie karne ma się odbywać według przepisów rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. kwietnia 1855 Dz. p. p. nr. 61. Przekroczenia tej ustawy przedawniają się po upływie roku.

Dla przedsiębiorców browarów liczy się roczny termin od dnia obrachunku.

Władze polityczne ściągają po myśli cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854 Dz. p. p. nr. 96 kary pieniężne na rzecz ubogich tej gminy, w której obrębie nastąpiło przewinienie.

§. 11.

Ściąganie nieuiszczonych opłat następuje na żądanie Wydziału krajowego albo po myśli §. 3. cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854 Dz. p. p. nr. 96, albo też w drodze sądowej.

Krajowej opłacie konsumcyjnej od piwa wraz z przynależnościami przysługuje uprzywilejowane ustawowe prawo zastawu przed wszystkimi prywatnymi prawami, jednakże po uprzywilejowaniu prawie, przysługującym państwowym podatkom, na zapasach piwa u osób wymienionych w §. 2. ust. 2. ustawy z dnia 13. lutego 1903 Dz. u. kr. nr. 24, jak długo te zapasy znajdują się w ich przechowaniu.

To uprzywilejowane prawo zastawu przysługuje tylko tym należnościami w opłacie z przynależnościami, które nie dłużej niż rok od czasu egzekucyjnej sprzedaży tych zapasów piwa wstecz licząc zalegają.

Jeżeli zaległość, chociażby z poszczególnych przypisów powstała, przenosi razem 100 K, pobierane będą procenta zwłoki w stosunku cztery od sta rocznie, licząc od dnia zapadłości każdej poszczególnie przypisanej należności.

Właściciel jednego z rodzajów przemysłu, wymienionych w §. 2. ustawy z dnia 13. lutego 1903 Dz. u. kr. nr. 24. odpowiada za opłatę, przypisaną zastępcy, również odpowiada za opłaty, przypisane dzierżawcy a odeń nieściągalne, o ile jednak nie pochodzą z przed roku.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu ministrowi skarbu w porozumieniu z interesowanymi ministrami.
